

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΝΑΜΠΕΛΛΑΣ

ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΖΕΒΑΚΟ

Πρέπει μάλιστα να σας εξηγήσω, εξοκολούθησε η Αικατερίνη, για ποιο λόγο διάλεξα εσάς και σας προτίμησα από κάθε άλλον, για να σας αναθέσω μιν υπόθεσι, σχετική με τὰ συμφέροντα του κράτους μας. Ήπιπτενομια στα χέρια σας την τύχη δυο βασιλείων, γιατί δεν είμαι μόνον βασιλίσα, αλλά και μητέρα...

Η τελευταία αυτή λέξη, που ειπώθηκε έντελώς, άπερισκεπτα από τη βασίλισσα, συνετάραξε τον Θεόδοτο Μαριγιάν. Η συγκίνησή του μάλιστα ήταν τόσο μεγάλη, ώστε λίγο έλειπε να προδοθή και θάπερτε χωρίς άλλο κάτω, αν δεν άσκηστούσε σ' ένα κάθισμα.

Η Αικατερίνη δεν παρατήρησε τη μεταβολή, αλλά ο Ρουτζιέρι, που παρακολούθουσε κάθε κίνηση του Μαριγιάν, τόν ρώτησε :

— Είστε άδύνατος, κύριε ;

— Όχι, άπάντησε ο κύριος, ο όποιος κατέβαλε μιν υπεράνθρωπη προσπάθεια και κατόρθωσε να ξαναβρή την ψυχραιμία του.

— Φαίνεται πως τὰ ξέρει όλα... σκέφτηκε ο Ρουτζιέρι με στενωχώρα. Ξέρει με ποιὰ μιλεί... Ξέρει τη μητέρα του...

— Έλεγα λοιπόν, εξοκολούθησε η Αικατερίνη, ότι σας διάλεξα, γιατί ήξερα πόσο σας αγαπά η Ίωάννα ντ' Άλμπερτ. Σας λέω άκόμα πως η' εγώ ή ίδια είχα από καιρό μεγάλα σχέδια για σας...

— Για μένα ; φώναξε ο Θεόδοτος με μιν έκφρασι θλίψεως, που δεν άείργει από τον Ρουτζιέρι. Είχα λοιπόν την τιμή να είμαι γνωστός στη Μεγαλειότητά σας ;

— Ναι, είπε η βασίλισσα. Σας γνωρίζω και μάλιστα από πολλή καιρό, περισσότερο άπ' όσο φαντάζεστε. Άκούστε τώρα τη μεγάλη άποστολή που σας αναθέτω και έντιμώστε καλά μέσα στο νόσο και την παρακομή λεπτομέρεια. Έτσι θα κάνω από μέρους μου ό,τι μπορώ για την παγκόσμιο ειρήνη, κα' αν χριπή στη Γαλλία καμμιά μεγάλη συμφουά. Εγώ θα είμαι άνεύθινη ένώπιον του Θεού και του βασιλέως.

Η Αικατερίνη σώπασε για μιά στιγμή και κατόπιν εξοκολούθησε :

— Άκουα ή άδικα, πιστεύεται ότι άντιπροσωπείω τη μερίδα των καθολικών. Έπίσης, καλά ή κακά, ή Ίωάννα ντ' Άλμπερτ παρουσιάζεται ως άντιπρόσωπος της νέας θρησκείας των Ουγενότων. Τώρα λοιπόν έχω σκοπό να προτείνω μιν διαρκή και όριστική συνθήκη μεταξύ των δυο αντίπαλων. Τι φρονείτε σεις γι' αυτή την ιδέα. Έπιθυμώ πολύ ν' άκούσω την άτομηή σας γνώμη.

— Μεγαλειότητι, άποκρίθηκε ο Μαριγιάν, έχω την πεποίθησι, ότι ή πρότασή σας, πραγματοποιούμενη, θα σώσει, όχι μόνο τη Γαλλία, αλλά κα' όλόκληρο τον κόσμο, αφού θα λείψουν οι θρησκευτικοί πόλεμοι.

— Λοιπότη! είπε η Αικατερίνη εύχαριστημένη. Για να βγάλουμε λοιπόν κάθε άμφιβολία και κάθε δυσαστία από τη μέση, ο ναύαρχος Κολινθ θα αναλάβη την άρχηγία ενός στρατού, που θα άποτείλειται και από τις δυο παρατάξεις και θα πάρη τους κυριώτερους βοηθούς του κα' από τὰ δυο μέρη. Τι ιδέα έχετε γι' αυτό ;

— Μεγαλειότητι, ή μόνη έπιθυμία του ναυάρχου είναι να ιδή μιν μέρα έννομενα τα δυο αντίπαλα στρατόπεδα.

— Άκούστε, τέλος, το σπουδαιότερο και ουσιωδέστερο άπ' όλα. Μου μένα άκόμα ελεύθερη μιá κόρη, ή Μαργαρίτα, την όποια μου ήρπον για σύζυγο ο μεγαλειότερος πρίγκιπες του κόσμου. Ο βασιλικός όικος, στον όποιο θα μιή ή Μαργαρίτα, πρέπει να είναι πάντοτε σύμμαχος και φίλος του βασιλικού όίκου της Γαλλίας. Έ, λοιπόν, άποφάσισα να προσφέρω την κόρη μου σε γάμο στον βασιλέα Έρριχο της Ναβάρρας, το γιό της βασιλίσης Ίωάννας. Τι φρονείτε έσείς γι' αυτό, κύριε κύριε ;

— Μεγαλειότητι, άκουσα να λένε για σας, ότι στην πολιτική είστε μιá μεγαλοφυία. Τώρα βεβαιώθηκα πως όσοι το λέν αυτό, λέν την άλήθεια.

— Ναμίζετε, ότι ή Ίωάννα ντ' Άλμπερτ θα δεχθή τις προτάσεις μου πρόθυμα και θα καταθέση τὰ όπλα της ;

— Μπορώ στή μεγαλοφυία της Μεγαλειότητός, μάλιστα ! Μπορώ στή βία, ποτέ !

— Συμφωνείτε λοιπόν να γίνετε κομιστής των προτάσεών μου αυ-

τών προς την Ίωάννα ντ' Άλμπερτ. Προς τοιο σας διορίζω μυστικόν άπεσταλμένο μου κα' ιδού το έγγραφο του διορισμού σας.

Και, λέγοντας αυτά τὰ λόγια, ή Αικατερίνη άπλωσε στον κόμητι μιá περιγραμμή, που έφερε τη βασιλική σφραγίδα και περιείχε τὰ έξης :

«Μεγαλειότητι και αγαπήτη μου εξαδέλφη,

«Έυχομαι ή παρούσα μου να σας βρη έν πλήρη όγεία, όπως και το έπιθυμώ.

«Άληθώς μου γιό από τους έμφυλιους πολέμους που μαστίζουν το βασίλειο του πατέρα μου και άνέθεσα στον κόμητι Μαριγιάν να σας διαβείσση μερικώς προτάσεις, τις όποιες έχω πεποθήσει ότι θα δεχθήτε.

«Ο άπεσταλμένος μου θα σας αναγγίλη διά μακρών τους σκοπούς μου και πιστεύω ότι ή έκλογή μου ως προς το πρόσωπο του θα σας ευχαριστήση.

«Έν τέλει, Μεγαλειότητι, παρακαλώ τον «Υψιστο να σας διατηρη έν τη ζωή και να σας σκέπη από τὰς πείραγές του.

Η εξαδέλφη σας

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΩΝ ΜΕΔΙΚΩΝ

Ο κύριος Μαριγιάν έγονάτισε, πήρε το έγγραφο κα', άφου το διάβασε, τόβαλε στην τσέπη του.

Κατόπιν ξανασηκόηθηκε και περιέμενε να το άπειθύνη πρώτη το λόγο ή βασιλομήτωρ. Έκείνη ήταν βυθισμένη στις σκέψεις της. Έπί τέλους, άρχισε με φωνή διαταραχή :

— Τώρα, κύριε κύριε, αφού έξαντήσαμε το ζήτημα που άφορά την έκκλησία και το κράτος, είναι άνάγκη να μιλήσουμε και για σας. Όταν ο Έρριχός της Ναβάρρας γίνη σύζυγος της κόρης μου Μαργαρίτας, θα φρονίσω ν' ανέλθω στο θρόνο του βασιλείου της Πολωνίας. Έτσι το βασίλειο της Ναβάρρας θα μείνη χωρίς βασιλέα.

— Μεγαλειότητι, άπάντησε ο Μαριγιάν, άμφιβάλλω αν ή Ίωάννα ντ' Άλμπερτ να δεχτή ποτέ ν' άφήση την αγαπημένη της Ναβάρρα.

— Όλα είναι δυνατά, κύριε κύριε. Μπορεί ή Ίωάννα και ο γιός της να περιφρονησουν την ειλικρία που τους προσφέρω και να μη θελήσουν να ρίξουν λήθη στο παρελθόν. Αν όμως για τον ένα ή γι' τον άλλο λόγο, ο θρόνος της Ναβάρρας έμεινε άδειανός, τὰ θα λέγατε τότε, κύριε κύριε ;

— Δεν λέω τίποτε. Περιέμενε ν' άκούσω τη σέμη της ιμετέρας Μεγαλειότητος.

— Λοιπόν, το πράγμα κανονίζεται άπλοιστάτα. Η Ναβάρρα θα χωρισθή βασιλεία κα' αυτών τον βασιλέα τον βοήμα. Είστε σεις !...

Τὰ λόγια αυτά έπεσαν σαν κεραυνός επάνω στο κεφάλι του Μαριγιάν.

— Έγώ ;... τραυλίσε. Έγώ βασιλεύς της Ναβάρρας ;...

— Ναι, έσείς, άποκρίθηκε ήσυχα ή Αικατερίνη των Μεδίκων.

— Μεγαλειότητι, Μεγαλειότητι ! φώναξε σχεδόν έξαλλος ο κύριος. Για να γίνη ένας τυποτέρας, όσως εγώ, βασιλεύς, πρέπει να ύπάρχουν σοβαρώτατοι λόγοι.

— Θα τους βρω. Μη σας νοιάζει γι' αυτό...

— Δυστυχώς, δεν με καταλαβαίνετε, Μεγαλειότητι. Δεν ξητώ να μάθω τὰ μέσα, με τὰ όποια θα με άνεβάσετε στο θρόνο της Ναβάρρας, αλλά τὰ έλαττηρα που σας παρουσιώνω να με κάμτε βασιλέα. Άς το μάθωμαι αυτό κα' ός πέθανα αυτή τη στιγμή.

— Τι σας ένδιαφέρουν αυτά, κύριε ! Εμπειραλεπτήθη την εήνοια της τύχης σας και μη ρωτάτε να μάθετε περισσότερα. Μαντεύω την ταραχή που σας προκαλέσα, αλλά σας δεβαιώνω πως μιλω με ειλικρίνεια. Το μόνο που ύπολείπεται, είναι να εξακριβώσω το βαθμό του σεβασμού και της στοργής που έχετε προς την Ίωάννα ντ' Άλμπερτ. Είναι άνάγκη να το μάθω έξάπαντος αυτό, γιατί σε σας βασιλικα, προκειμένου να πραγματοποιήσω ένα σχέδιο που συνέλαβα από καιρού.

— Μεγαλειότητι, αγαπάω την βασίλισσα της Ναβάρρας σαν μητέρα μου !

Τὰ μάτια της Αικατερίνης άστράψαν.

— Σάν μητέρα σας ; είπε με φωνή ύπόκωφη.

(Άκολουθεί)

Ο Έρριχός της Ναβάρρας, ο κατόν βασιλεύς της Γαλλίας Έρριχός Δ΄.